

SÖYLESENE, BE KARDEŞİM!

Gözünü yumduğun
ve vücudun toprak olarak
dağıldığı zaman, örneğin 3000-5000
sene önceki durumunla-nerde bulunuyorsan,
tabiatıyla- dünyâya gelip öldükten sonraki durumunu
düşünerek, senin için, ancak özgür irâdenle, hayattayken eklediğin,
faydalı (olumlu) ya da faydasız (olumsuz) katma değerleri, bir düşün, bakalım!

Zâriyat Sûresi 'nin
“Ben cinleri ve insanları ancak
bana **ibâdet** etsinler diye yarattım” mealindeki,
56. âyetinin tecellisine göre, **senin** dünyâdan alacağı **nasibin**,
işte bu katma değerlerdir... Kazanılması pek de zor değilmiş bu katma değerlerin,
öyle değil mi?

Bu katma değerler, Allah (CC) tarafından
bildirilen ölçülere göre faydalı mı, faydasız mı? Hangisine giriyor, senim
katma değerlerin?

Bir düşün, bakalım!

Hangi cinsten olduğunu da,
tabiatıyla, söylemelisin! Çünkü aklın varsa ölçülere
uymasını, elbette, bilmen gerek!

Söylesene, be kardeşim!

Prof^l. Dr. Mustafa TEMİZ^δ

17.12.2017

“Eğer şükrederseniz,
nîmetimi artırırım. Ama nankörlere
karşı **azâbım** şiddetlidir”

İbrahim Sûresi, âyet7

“Allah her an her iştedir-Rahman Sûresi, âyeti 29”

“Melekler, inkâr edenlerin
yüzlerine ve sırtlarına vurarak, ‘Yakıcı
azâbı tadın, bu, kendi ellerinizle yaptığımızın karşılığıdır’
diyerek canlarını alırken bir görseydin! Yoksa Allah kullara aslâ zulmetmez.”

Enfâl Sûresi, âyet 51

---

^l. Dosyalarda sayfa sonlarındaki pdf, html uzantılı ve diğer adresler tıkladığımda, internetteki bu ilgili yazılara ânında ulaşılabilir.

^δ Yazar, *particilik taassubunu* reddeder, **Türkiye Gemisi** 'nin batmamasının garantisinin, İslâmî istikâmet doğrultusundaki çalış-malarda olduğuna inanır ve bu nedenle İslâmî istikâmeti benimseyenlerin tarafındadır. Yazar hakkında daha fazla bilgilenmek isteyenler, aşağıdaki internet adresini **tıklayabilirler**:
[http://mtemiz.com/bilim/BHB%20GEÇTİ%20\(Yalnızca%20çocuksuz%2031.07.2015\).pdf](http://mtemiz.com/bilim/BHB%20GEÇTİ%20(Yalnızca%20çocuksuz%2031.07.2015).pdf)

“Ben cinleri ve insanları
ancak bana **ibâdet** etsinler diye yarattım

Zâriyat Sûresi, âyet 56”

“Göklerin ve yerin **mübdi**’idir.

(Onları önceden hiçbir örneği bulunmaksızın yaratandır.)

Bir şeyin olmasını isteyince ona sâdece ‘**Ol!**’ der, o da olur.”

Bakara Sûresi, âyet 117:

“Bir şeyi dilediği zaman,

O’nun emri o şeye ancak ‘**Ol!**’ demektir.

O da hemen olur.”

Yâsin Sûresi, âyet 82

Giriş

İslâm Ve Kültürümüz’de, az konuşmak (*sükût*), **tefekkür** etmek, konuşunca da, sözün güzelini söylemek gibi, öyle *ahlakî usuller-ameller-vardır ki, bunların, mü’min için sağladığı, katma değerlerin karşılığını, çoğu Müslümanlar bile bilmiyorlar...*

Sözün Tesiri

Söz deyip de **hafife** alıp geçmemeli! Söz *keskin bir kılıç* gibi **etkilidir**. Yerinde söylenmiş bir söze *pahâ biçemezsiniz*. **A. Mâhir Pekşen**’in diliyle **ifâde** edersek:

“Söz var ki **ibret** dolu, söz var ki bir hecedir.
Kitap var ki, konusu sâdece düzmecedir.
Güzel sözü kavramak öyle kolay **mı** sandın?
Söz var ki **âlim** anlar, **câhile** bilmecedir.”

Bu **dörtlük**, *kişilerin kâbiliyetlerine göre, sözü* ve taşıdığı **özellikleri**, *ne güzel özetlemektedir.*

Söz var ki, ağızdan çıktı **mı**, kelleyi **götürebilir**.

“Söz ola **kese** başı
Söz ola **kestire** başı...”

Doğruyu **söylemek**, herkesin **hakkıdır**. Ama her **doğru** sözü, *her yerde söylemek de, uygun olmayabilir.*

Hiciv Şâiri Nef'i, *hicivlerini topladığı*, **Sihâm-ı Kazâ** adlı eserinde **sözünü** hiç esirgememiştir. Devrin **şâirleri**, *Nef'i'nin başına gelenleri şu beyitle özetlemişlerdir:*

“Gökten nâzire indi **Sihâm-ı Kazâ**'sına
Nef'i diliyle uğradı **Hak**'kın belâsına.”

Öyle ki Nef'i, *dili yüzünden*, ölüme **giderken** bile, *hicivden vaz geçmemiştir*. Onu, *hicvi yüzünden*, ölüme **mahkûm** eden, *paşanın yanından çıkarırken*, **paşa**, “*Babama selâm söyle öbür tarafta!*” deyince, Nef'i dayanamaz ve hicvini, *yine dudaklarından döktürür:*

“Cehennem'e gitmiyorum!”

Güzel ve Kötü Sözün Etkileri

Güzel sözün **etkisi**, *pozitif yönde*, tetiklemelere **sebeb** olur, *güzel işler*, ardı ardına, *ortaya çıkarlar*. Kötü sözün tetiklemeleri de işler. **Bunlar** da, *ardı ardına*, kötülükleri **doğurur**. *Bu sebepten*, kötü işlerden kaçınmak için, *her şeye*, iyi **niyetle**, *başlamak gerekir*.

Son yıllarda yozlaştırılan, dilimizin **negatif** etkileri, *insanlarımızın çoğunu*, argo konuşan, *bir gürûha çevirmiştir*. Yukarıda gördünüz: **Hasan Celâl Bey**'in, *gündeme getirerek*, eleştirdiği ‘**atıyorum**’ argosu, *bende de çok kötü çağrışımlar yaptı*, yazısını **ilk** defâ okuduğum zaman...

Ben, *köylü çocuğu olduğum için*, biliyorum: Memleketimiz’de **insanlar**, *eşeğin üzerine yükü yüklerler*, sonra onu **60-70** derece eğimli, *yokuş yola*, **deh** ederler (sürerler). Zavallı **hayvan**, *sopa korkusundan*, o yokuşu **çıkamam** deyemez; *tabana kuvvet dayanır*, sırtındaki o ağır yük’le, *yamacı tırmanmaya başlar...*

Derken **eşeğin** her **adımında**, *arkasından çıkan*, **sesleri** duymaya **başlarsınız**. *Eşeğin sâhibi köylü*, bunlara **alışkındır**. *Köylerde bu duruma*, ‘eşek atmaya başladı.’ **derler**. *Bu gerçekler hayatta varken*, konuşmalarında ‘**atıyorum**’ diyenlerin, *karşısındaki her bir dinleyicide*, bunları **hatırlamayı** da yatmadaki **rahatsızlığı**, *ne yapacağız*, şimdi? *Öyle ya...*

Şimdi, “*atıyorum*” **diyenler**, *yozlaşa yozlaşa* kullandıkları sözleri ile konuşmalarını daha da **yozlaştırarak**, *köydeki eşeğin atmalarına yaklaş-*

tıklarını, **gaflet** içinde **nasıl** bilecekler? *Kendi yozluklarını bir tarafa bırakarak bile*, onların böyle ‘atmalarla...’, *yeni nesillere fenâ örnek olmaları*, gelecek adına, **nezâketin** ve **güzel konuşmanın**, bu şekildeki bir ciddiyetsizlikle, **cellatlığını** yapmaları, hiç affedilebilir **mi**?

Onların, *belki de*, tek bilmedikleri **şey**, ‘*küçük dağları ben yarattım!*’ edâsı, **görgüsüzlüğü** ve **câhilliği** içinde, *insan gözüyle görmedikleri kimse-lerin yaşadıkları*, köylerdeki köylülerin **eşeklerinin** bu tür atmalarıdır. *Bu tiplerin*, halkımıza ilgileri ve **uzaklıkları**, *belli bir sınırı aşınca*, **bunlar**, halkın ne olduğunu da **unutarak**, halkımız için, “*Bidon kafalılar¹...*” ya da “*Göbeğini kaşıyan adamlar²...*” yakıştırmalarını yapmaktan **bile** çekinmezler / çekinmiyorlar **da...**

Lisan Yozlaşınca...

Lisan yozlaşınca kavramlar **karışmakta**, *kavramların karışıklığı oranında*, insanlar arasında **anlaşmazlıkların**, *bunların sonunda da*, itişip kakışmaların **artması**, *beklenen bir neticedir*, **tabiatıyla**. Böyle **durumlar**, *bere-ketsizlik sebebi oldukları için*, ilgili âyetler çerçevesinde, *genel olarak*, belâ ve musîbetlerin de dâvetçisidirler. *Nitekim bu nedenle de*, *Memleketimiz’in yüzünün hiç güldürülmediğine de*, şâhit değil **miyiz?**

Bir âyet aklıma geldi. Meal olarak diyor ki, “*Allah (CC), hiç kullarına zulmeder mi? Kullar kendi kendilerine zulmederler³.*”

O hâlde bize düşen **ne** olmalı? *Güzel güzel konuşma ve sözlerimizle*, arşa kadar yükselen, *o güzel ağaçlardan*, yeniden olgunlaşan, *meyveleri toplamak...* Allah (CC) böyle istiyor, *çünkü...*

Şuurlu Olmak

Neyin, ne zaman ve neden olacağı bilinmez. Her an uyanık ve şuurlu olmalı!

---

¹ Haber Form, ‘*Bidon kafalılar’ tescillendi*, Alındığı İnternet Elektronik Adresi, <http://www.haberform.com/haber/bidon-kafalilar-tescillendi-yilmaz-ozdil-bidon-kafali-yilmaz-ozdil-hurriyet-oku-60434.htm>, En Son Erişim Tarihi: 02.10.2014

² Coşkun, B., *Göbeğini kaşıyan adam...*, Alındığı İnternet Elektronik Adresi, <http://www.hurriyet.com.tr/yazarlar/6449176.asp?yazarid=2>, En Son Erişim Tarihi: 02.10.2014.

³. **Enfal Sûresi, âyet 51**: “*Melekler, inkâr edenlerin yüzlerine ve sırtlarına vurarak, ‘Yakıcı azabı tadın, bu, kendi ellerinizle yaptığınızın karşılığıdır’ diyerek canlarını alırken bir görseydin! Yoksa Allah kullara aslâ zulmetmez.*”

Allah'ın (CC), *hangi küçük ya da hangi büyük bir gûnahtan dolayı, gazap edeceği, ya da hangi küçük ya da hangi büyük bir sevaptan dolayı, af edeceği bilinmediği için, insan, Allah'a (CC) karşı, her an, korku ve haşyet içinde bulunmalıdır.* Bu şu demektir:

Kimse, yaptığı günahlardan dolayı, ümitsizliğe düşmemeli; yaptığı iyiliklerden dolayı da, kendini tamâmen bir garanti içinde saymamalıdır! Her an Allah'a (CC) karşı, *saygı ve ümit ile korku içinde bulunmalıdır!*

Günahları **terk** edenin kalbi **incelir.** *Haramı terk edip helâl yiyen, kimsenin düşüncesi saflaşır.* Münebbihât³ kitabında yazdığına göre, **Hz Ömer** şöyle demektedir:

“Gerçekten Allah Teâlâ, altı şeyi altı şeyde gizlemiştir: Rızâyı tâatta; gazâbı isyan etmekte; İsm-i Âzamı'nı Kur'an'da; Kadir gecesini Ramazan ayında; ael-i vustâyî* namazlarda, Kıyâmet gününü de günler içinde...”

Yine aynı kitapta anlatıldığına göre, Allah Teâlâ, Üzeyr Peygamber'e vahyederek buyurmuştur ki:

“Ya Üzeyr! Küçük bir günah işlediğinde onun küçüklüğüne bakma; kime karşı işlediğine bak!”

“Sana azıcık bir hayır ulaştığında, onun küçüklüğüne bakma; sana rızık verene bak!”

“Ve sana bir belâ isâbet ettiğinde, beni mahlûkâtıma şikâyet etme! Nasıl ki senin kabahatin bana yükseldiğinde, seni meleklerime şikâyet etmiyorum.”

Aynı kitapta, *kendini ibâdete vererek, her türlü eğlencenin terk edilmesi olarak tanımlanan zühdün, daha açık bir tanımlı yapılmıştır.* Bu tanımın başında, *günâhın büyük ve küçüğünden sakınmak* gelmektedir.

Münebbihât, şunları da nakletmektedir:

“Allah Teâlâ'dan korkmayan, dil kaymasından kurtulmaz.”

---

³ İbnü Hâceri'î Askalânî, *Münebbihât*, Bahar Yayınevi, İstanbul, 1967.

* Bu bir dinî terim olup ehline müracaat edilmelidir.

Allah'a gidişinden korkmayan kimsenin kalbi, haram ve şüpheden kurtulmaz."

"Ameli üzerine muhafız olmayan kimse, riyâdan kurtulmaz."

"Kalbini muhafaza etmek üzere Allah'tan yardım istemeyen kimse, hasetten kurtulmaz."

"Kendisinden ilim ve amel cihetiyle daha iyi olana bakmayan kimse, kendini beğenmekten kurtulmaz."

Tasavvuf erbâbı ve ilim **adamları**, hikmetin başının **sükût** olduğunda **ittifak** etmişlerdir. **Zinnûn-i Mısırî**, "Nefsini en ziyâde muhafaza eden **kimse**, dilini en ziyâde **muhafaza** eden kimsedir." **demektedir**.

Bir yerde okumuştum:

*"Bir kimsenin rüyâsının **doğruluğu** (isâbeti), dilinin doğruluğu ölçüsündedir" diye...*

Az Konuşmak

H. Ömer (RA), "Az konuşanı Allah (CC) **heybetli** gösterir!" **diyor**.

Bendeniz bu **sözü**, hayâtımda yaşamışımıdır.

Askerde kendi **takımında** ve kaldığım **koğuşta**, kafa dengi arkadaşım **olmadığı için**, âdetâ bir **dilsiz** gibiydim. Namaz kılacak yer **olmadığından**, **namazlarımı da**, koğuşların açıldığı **holün** bir ucunda, **herkesin gözü önünde**, kılmak zorunda olduğum için, 'ne' olduğumu da, **zâten**, herkes biliyordu.

Dolayısıyla kimsenin meşrebi benimkine **uymadığı için**, o kadar **kala-balık asker arasında**, **H. Ali** (RA)'ın, 'Kişi dilinin altında saklıdır, **konuştukça** kişiliğinden neler kaybettiğini görürsünüz.' sözü **gereğince**, sanki **dilimin altında tek başına yaşayan**, bir insan **gibiydim**.

Akşam yemeğinden, **yatma zamânına kadar**, bir **serbestlik** vardı. Bu süre içinde asker **arkadaşlar**, 'hol' dediğim yerde ve **yatakhânede**, her türlü **muzipliği** yapıyorlardı. **Ben de**, bir akşam yemeğinden sonra, **yatakhânenin**

*loş aydınlığı içinde, karyolama uzanmış vaziyette, **hem dinleniyor**, hem **de** yedek subayların muzipliklerini, **ister istemez seyrediyordum**.*

Herkesin, kendine has, bir **muzipliği** vardı ve o **muzipliğini** o serbestlik içinde, *karşısındakine gösterme **çabası** içindeydi*. Her birimizin, *adımız yerine geçen*, **numaralarımız**, karyolamızın ve tüfeklerimizin üzerinde yazılıydı. *Benim numaram 40779 idi*. Tüfekler de karyolayanın başucuna **asılı** bulunuyorlardı.

Benden başka, *herkesin birbirlerine çeşitli **muziplikler** yaptığı, böyle* bir sırada, *yarı karanlık olan yatakhânedeyde*, karyolamın üzerinde **yatağım**, *yine uzanmış bulunuyordum*. Muzip **arkadaşlar**, muziplikleri **esnâsında**, *örneğin battaniyeleri, tüfekleri*, bunlara benzer ne **görürlerse**, *onu kullanıyorlardı*.

Oda karanlıkça olduğu için, benim karyolada **uzandığım**, pek fark edilmiyordu. *Odada epeyce **de** gürültü vardı*. O akşam, **İ.T.Ü'den devre arkadaşım olan bir arkadaş***, muziplik yapmada sanki **öne** geçmişti. *Karyolamda asılı bulunan, **tüfeğim**, gözüne birden **ilişmiş** olacak ki*, karşı taraftan hızlı **hızlı** gelip, *seri bir hareketle tüfeği **kavrayıp***, diğer bir **arkadaşı** için, *tam kullanacağı sırada*, odanın **karşı** köşesinden, *ciddi sayılabilecek*, bir **ses** duyuldu:

“Hey! Hey! O tüfek 79'un!”

Benim tüfeğimi eline alır almaz, bu sesi duyan **arkadaş**, *sanki tüfek elini yakmışçasına*, onu gerisin geriye **yerine** hemen usulca **asıverdi!** *Tanışamamıza ve yarı arkadaş olmamıza rağmen*, onun bu davranışının ancak bir açıklaması olabilirdi, **O açıklamayı** da, *işte tam*, **14** asır önce, *“Az konuşanı Allah (CC) heybetli gösterir!”* diyerek, **Hz. Ömer (RA)** yapmış bulunuyordu:

*Bu olay her ne zaman **aklıma** gelse*, **Hz. Ömer (RA)**'ın bu **sözünü** hatırlıyor, bu **olayı da**, *“Az konuşanı Allah (CC) heybetli gösterir!” sözünün*, **14 asır sonra**, yeni bir **tecellisi** olarak, **kabul** ediyorum.

Yolda Giderken Bile...

---

* Bu arkadaş 2000'li yıllarda Teknik Üniversite'de prof. Öğr. üyesiydi.

İnsanların çoğu, yolda geçen vakitlerini, hiç hesâba katmıyorlar. Hâlbuki zamanın değerini anlayıp takdir edenler, çoğu işlerini, böyle vakitler içinde yapmışlardır / yapıyorlar. Hep anlatmıyorlar mı, Japonların toplu taşıma araçlarında dahî, devamlı kitap okuduklarını?

Tembel bir kişi olmama rağmen, ben dahî bundan faydalanmaya başladım, artık... Çünkü sabahleyin okumak zorunda olduklarımı bitiremeyince, bu şart oldu. Artık ezberimde olanları, o yolculuk zamanlarına bıraktım. Bu, zamânın değerlendirilmesi için, bir örnek, tabiatıyla... Bu süre içinde de, yapılacak birçok başka iş daha çıkabilir. Meselâ tefekkür gibi, “Bir anlık tefekkür bir yıllık, 70 yıllık veyâ 1000 yıllık nâfile ibâdetten hayırlıdır” şeklindeki üç ayrı hadîsin her birine göre...

Hani, şimdi okumakta olduğunuz, bu kitabın ana konusu neydi? “Yaratılış sebebimiz” ile ilgili, değil mi? Şimdi bunun cevâbını, az çok, biliyorsunuz. O hâlde, yolda giderken bile, ‘hadi iş başına’, desem, yine de sizi sıkmış olur muyum, bilmem!

İşte! Yolda, her an, neden yaratıldığını düşün, meselâ!

Ve sonra da, ‘O Allah’a (CC) ibâdet ve kulluk yapıp yapamadığını, O Yüce Yaratıcı’ya saygıda kusur edip etmediğini, kendi aczini düşünerek, O’nun övgüye ve nimetlerinden dolayı teşekkür, hamdedilmeye ne kadar çok lâyık olduğunu...’ bir düşün, bakalım!

Çünkü, bak! Trafik ne kadar hareketli!

Herkesin içinde ayrı bir düşünce, ayrı bir hedef var: Öğrenciler okullarına doğru koşuşturuyorlar... Trafik polisi, cadde üzerinde bulunduğu yerden, duruma hâkim vaziyette...

Derken bir rüzgâr... Yapraklar savruluyor... Uçuşan uçuşana!

Ardından bir yağmur...

Artık biliyorsun ya, yaprağın kımıldaması dahî, Allah’ın (CC) irâdesi ve ‘Ol’ emri⁴ ile oluşan ve melek de denen, bir kuvvetin eseri...

---

⁴ Bakara Sûresi, âyet 117: “Göklerin ve yerin mübdi’idir. (Onları önceden hiçbir örneği bulunmaksızın yaratandır.) Bir şeyin olmasını isteyince ona sâdece ‘ol!’ der, o da oluverir

Ardından, *o gördüğün, insanların her birinin hareket ve düşüncelerini yönlendiren, kuvvetleri bir düşün!* Bütün bunları kontrol ve koordine eden, *O Gücü düşünedür!* Bütün bunların meselâ, “Allah (CC), her an her iştedir⁵.” âyetinin birer tecellileri olduğunu da, ayrıca...

Bunların hepsi ne içindir!

O Kâdir-i Mutlak, kendi yüceliğini, övülmeye, methedilmeye lâyık olduğunu, sende, bende, onda, toprakta, arabanın motorunun çalışmasında, ya da şimşeğin ardından gelen gök gürültüsünde veyâ yaprakta ya da zerre(ler)de göstermek içindir. **Öyle değil mi? Bir düşünsene**, be kardeşim:

“Ben cinleri ve insanları ancak bana ibâdet etsinler diye yarattım-Zâriyat Sûresi, âyet 56.”

âyetlerinin bizlere bildirilmesiyle, ne olduğumuzun, hedefimizin işâretleri bildirilmemiş mi, böylece? “Duâ ibâdetin iliğidir” demiyor mu, Ulu Peygamber?

Ve **senin** bu düşüncelerinin sonunda sana, “Bütün bu karmaşık fakat plânlı ve hikmetli işlerin, kendi kendine, olması mümkün değil, şimdiye kadar kendi kendine ne olmuş ki?” **dedirtip** taaccübünüzü, “Süphanallah!” ile teslîmiyete çevirmek yakışmıyor mu, şimdi de!

O Yüce Allah (CC) tarafından verilen bütün bu nîmetler için, minnet duyguları içine girmek, bu nedenle de, O’na teşekkür ya da hamdetmek yine sana yakışmıyor mu, şimdi! İyiliklere karşı teşekkür etmemeyi, daha mı yeğliyorsun **sen** kendine? Yoksa **sen**, nankörlükten **mi** hoşlanıyorsun! İllâ da Allâhü Teâlâ’nın, “Eğer şükrederseniz, nîmetimi artırırım. Ama nankörlere karşı azâbım şiddetlidir-İbrahim Sûresi, âyet7.” sözünün olumsuz kapsamına **mi** girmek istiyorsun, yoksa **sen!**

Bütün bunları, mümkün olduğu kadar, aklına ne kadar çok yerleştirirsen, bunların her biri, Allah’ın (CC) murâdı olarak, temel taşları olduğu için, ardından attığın her adım da, düşündüğün her fikir de, beynin tarafından bu temele uygun olarak üretilir.

Yâsin Sûresi, âyet 82: “Bir şeyi dilediği zaman, O’nun emri o şeye ancak “Ol!” demektir. O da hemen oluverir.”

⁵ Rahman Sûresi, âyeti 29: “Allah her an her iştedir.”

Gözünü **yumduğun** ve *vücûdun toprak olarak dağıldığı* zaman, örneğin **3000-5000** sene önceki **durumunla**-nerde bulunuyorsan, tabiatıyla- *dünyâya gelip öldükten sonraki durumunu düşünerek*, senin için, *ancak özgür irâdenle*, hayattayken **eklediğin**, *faydalı (olumlu) ya da faydasız (olumsuz) katma değerleri*, bir düşün, **bakalım!**

Zâriyat Sûresi'nin "*Ben cinleri ve insanları ancak bana ibâdet etsinler diye yarattım*" mealindeki, **56.** âyetinin tecellisine göre, *senin dünyâdan alacağıın nasibin*, işte bu katma **değerlerdir...** *Kazanılması pek de zor değilmiş bu katma değerlerin*, öyle değil mi?

Senin bu katma değerlerin, Allah (CC) tarafından bildirilen **ölçülere** göre, *faydalı mı*, faydasız **mı? Hangisine giriyor**, benim katma **değerlerin?**

Bir **düşün**, bakalım!

Hangi cinsten **olduğunu** da, *tabiatıyla*, söylemelisin! Çünkü aklın varsa ölçülere uymasını, *elbette*, bilmen **gerek!**

Söylesene, be kardeşim!